

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتاب جامع علوم انسانی

فصلنامه مشون دانش مطالعاتی

صاحب امتیاز: دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم
پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی (پژوهشکده اسلام تمدنی)

مدیر مسئول: دکتر سید علیرضا واسعی

سردیس: دکتر سید حسین سیدی

مدیر اجرایی و دیر تحریریه: هوشنگ استادی
ویراستار: هوشنگ استادی

کارشناس بخش انگلیسی: دکتر سید محمدجواد سیدی

صفحه‌آرایی: سید حجت جعفری

طراحی جلد: کمیل بیک

چاپخانه: مؤسسه بوستان کتاب - ۳۶۶۶۱۱۱۴ - ۰۲۵

«این نشریه حاصل فعالیت مشترک پژوهشکده اسلام تمدنی و انجمن علمی نقد ادب عربی ایران است.»

نشانی فصلنامه:

مشهد مقدس، چهارراه خسروی، خیابان شهید رجایی

دفتر تبلیغات اسلامی خراسان رضوی، پژوهشکده اسلام تمدنی

کد پستی: ۹۱۳۴۶۸۳۱۸۷ - تلفکس: ۰۵۱-۳۲۲۱۸۱۰۳

رايانame: jrla@isca.ac.ir

نشانی سامانه: <http://jrla.isca.ac.ir>

اعضای هیئت تحریر

- ۱- دکتر سید حسین سیدی
(استاد دانشگاه فردوسی مشهد و عضو هیئت علمی پاره وقت پژوهشکده اسلام تمدنی)
- ۲- دکتر علی باقر طاهری نیا
(استاد دانشگاه تهران)
- ۳- دکتر ابوالحسن امین مقدسی
(دانشیار دانشگاه تهران)
- ۴- دکتر رقیه رستم پور ملکی
(دانشیار دانشگاه الزهرا)
- ۵- دکتر سید علیرضا واسعی
(دانشیار پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی - پژوهشکده اسلام تمدنی)
- ۶- دکتر حجت رسولی
(دانشیار دانشگاه شهید بهشتی)
- ۷- دکتر غلامرضا پیروز
(دانشیار دانشگاه مازندران)
- ۸- دکتر جهانگیر مسعودی
(دانشیار دانشگاه فردوسی مشهد و عضو هیئت علمی پاره وقت پژوهشکده اسلام تمدنی)

آرزویابان و مشاوران علمی این شماره

- ۱- دکتر عباس اقبالی، دانشیار دانشگاه کاشان
- ۲- دکتر حیدر شیرازی، دانشیار دانشگاه خلیج فارس بوشهر
- ۳- دکتر تورج زینیوند، دانشیار دانشگاه رازی کرمانشاه
- ۴- دکتر مهین حاجیزاده، دانشیار دانشگاه شهید مدنی آذربایجان
- ۵- دکتر اعظم پرچم، دانشیار دانشگاه اصفهان
- ۶- دکتر رسول بلاؤی، استادیار دانشگاه خلیج فارس بوشهر
- ۷- دکتر وحیده مطهری، استادیار دانشگاه الزهراء تهران
- ۸- دکتر شیرین سالم، استادیار دانشگاه فرهنگیان مشهد
- ۹- دکتر صدیقه زودرنج، استادیار دانشگاه بوعلی سینا همدان
- ۱۰- دکتر معصومه نعمتی، استادیار پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
- ۱۱- دکتر ابراهیم فلاح، استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری
- ۱۲- دکتر سید اسماعیل حسینی اجداد، استادیار دانشگاه گیلان

راهنمای تدوین و شرایط پذیرش و تنظیم و ارسال مقالات

الف-ضوابط کلی و محتوایی:

۱- مقاله ارسالی جهت چاپ در فصلنامه باید دارای محتوای علمی - پژوهشی باشد.

تبصره ۱: ترجمه مقاله اگر همراه با نقد جامع علمی باشد می‌تواند در نشریه علمی-پژوهشی درج شود.

۲- لازم است نویسنده یا نویسنده‌گان مشخصات دقیق خود را شامل: نام و نام خانوادگی، رتبه علمی، مؤسسه متبع، شماره تلفن تماس، نشانی دقیق پست الکترونیکی e-mail در صفحه‌ای جداگانه ارسال کنند (در صورت ارسال از طریق سامانه فصلنامه، نیازی به آن نیست).

۳- در صورتی که مقاله بیش از یک نویسنده داشته باشد، نویسنده مسئول مشخص گردد.

تبصره ۲: چنانچه نویسنده مسئول مشخص نشده باشد، ارائه مقاله و تمام مکاتبات و مسؤولیت مقاله با نویسنده اول است.

۴- مقاله قبلاً منتشر نشده و نویسنده متعهد به نشر آن در جای دیگر نباشد. ضمناً مقاله‌های ارسالی، نباید هم‌زمان به فصلنامه‌های دیگر ارائه شوند.

۵- چنانچه مقاله‌ای برگرفته از پایان‌نامه یا طرحی تحقیقاتی باشد، یادآوری آن در ابتدای مقاله الزامی است.

۶- مسؤولیت صحت و سقم مقاله به لحاظ علمی و حقوقی به عهده نویسنده است.

۷- حق رد یا قبول و نیز ویراستاری مقاله‌ها برای مجله محفوظ است.

۸- تأیید نهایی مقاله برای چاپ در فصلنامه، پس از نظر داوران با هیأت تحریریه فصلنامه است.

ب-ضوابط ساختاری و تکارشی:

۹- حجم مقاله حداقل ۲۶ صفحه، و هر صفحه ۲۵۰ کلمه، دارای حداقل ۲۴ خط باشد.

۱۰- مقاله بر یک روی کاغذ A4 با نرم‌افزار Word و قلم Compset B فونت ۱۲ حروفچینی شود. با حاشیه بالا و پایین ۵، چپ و راست ۴/۵ و میان سطور ۱ سانتی‌متر، و چکیده، پانویس و منابع با همان قلم و اندازه ۱۱ باشد. قلم انگلیسی Times New Roman با یک فونت کمتر از قلم فارسی و قلم عربی Badr B با یک فونت بیشتر تایپ شود.

۱۱- هر مقاله باید دارای بخش‌های زیر باشد:

۱۱-۱. عنوان مقاله؛ ناظر بر موضوع پژوهش و کوتاه و رسماً باشد.

۱۱-۲. چکیده؛ حدود ۱۵۰-۲۰۰ کلمه به زبان فارسی و انگلیسی که در بردارنده شرح مختصر و جامع محتویات نوشتار، شامل بیان مسأله، هدف، ماهیت پژوهش و نتیجه باشد.

۱۱-۳. کلید واژه؛ هر مقاله باید دارای حداقل ۴ و حداقل ۷ کلیدواژه باشد.

۱۱-۴. مقدمه؛ به تبیین موضوع مقاله، ارتباط آن با پژوهش‌های قبلی و جهات نوآوری آن در

راستای حل مشکلات موجود می‌پردازد.

۱۱-۵: متن اصلی: بخش اصلی مقاله است که باید پاراگراف‌بندی شده و هر پاراگراف دارای موضوعی خاص باشد.

۱۲- نتیجه؛ حدود ۱۵۰-۲۰۰ کلمه و در بردارنده جمع‌بندی و خلاصه مهم‌ترین مسایل مطرح شده در مقاله است.

۱۳- منابع: منابع مقاله، به ترتیب حروف الفبا مرتب شده (ابتدا منابع فارسی و عربی، سپس انگلیسی) و در انتهای مقاله آورده شوند. لازم است تمام مراجع در متن مقاله مورد ارجاع واقع شده باشند.

ج- ارجاعات:

۱۴- ارجاعات درون‌متنی؛ منابعی که در متن اصلی مقاله مورد ارجاع قرار می‌گیرد:

۱۴-۱: در صورت نقل قول مستقیم از منبعی، ابتدا و انتهای مطلب باید میان دو گیوه قرار گیرد. در نقل به مضمون نیازی به گیوه نیست.

۱۴-۲: ارجاعات داخل متن شامل نام خانوادگی نویسنده؛ سال نشر؛ شماره جلد و صفحه (مثال: (۳۵/۱

۱۴-۳: در صورت ارجاع به چند اثر از یک مؤلف سال انتشار نیز پس از نام مؤلف ذکر شود.

۱۴-۴: چنان‌چه نویسنده‌ای دارای دو یا چند اثر چاپ شده در یک سال باشد به صورت (نام مؤلف، سال انتشار حروف الفبا: أ-ب-ج و....، جلد/صفحه) ارجاع داده می‌شود: طوسی، ۴۵۲، ۱۳۵۹ب، و طوسی، ۱۳۵۹ج، ۱۲۵.

تبصره ۳: در صورتی که اثری دارای بیش از سه نویسنده باشد، پس از نام نخستین نویسنده، عبارت «دیگران» برای آثار فارسی و عبارت «et al.» یا «and others» برای آثار انگلیسی قرار می‌گیرد.

۱۴-۵: دو یا چند استناد درون‌متنی در کنار یکدیگر در یک جفت پرانتز، با علامت نقطه ویرگول از هم جدا می‌شوند.

۱۴-۶: ارجاعات توضیحی، مانند صورت لاتین کلمات در پانوشت و شرح اصطلاحات و مانند آن در پانوشت آورده شود. (ارجاع و اسناد در یادداشت‌ها مثل متن مقاله روش درون‌متنی خواهد بود).

۱۴-۷: در مواردی که بلافاصله یا با فاصله از ذکر منبع اصلی - اگر ذکر منبعی دیگر موجب ابهام یا عدم شناسایی منبع مورد ارجاع نگردد - به همان منبع ارجاع داده شود و از کلمه همان و شماره صفحه و در صورتی که شماره صفحه نیز یکی باشد، با همان شرط یادشده، از واژه همان استفاده شود.

۱۴-۸- در ارجاعات آیات درون مقاله این گونه عمل می‌شود: اصل آیه، شماره سوره و آیه؛
(۶۵/۱)، ترجمه فارسی آیه.

۱۵- شیوه ارجاع منابع پایان مقاله

۱۵-۱: کتاب‌ها: نام خانوادگی/ شهرت، نام؛ (سال انتشار)، عنوان کامل اثر به صورت ایرانیک یا ایتالیک (عنوان اصلی با دو نقطه از عنوان فرعی جدا شود)، مترجم / ویراستار / گردآورنده: نام و نام خانوادگی، ویرایش (در صورتی که نخستین ویرایش نباشد)، نوبت چاپ، جلد، محل انتشار: ناشر.

۱۵-۲: تبصره ۴: در آثاری با بیش از دو نویسنده تنها نام نویسنده اول معکوس می‌شود و نام نویسنده‌گان دوم به بعد به صورت طبیعی پس از یک ویرگول و حرف ربط «و» پیش از نام نویسنده آخر می‌آید.

۱۵-۳: تبصره ۵: در صورت عدم وجود تاریخ نشر، از لفظ «بی‌تا» و در صورت عدم وجود محل نشر از لفظ «بی‌جا» و در صورت عدم وجود ناشر، از لفظ «بی‌نا» استفاده شود.

۱۵-۴: مقالات: نام خانوادگی / شهرت، نام، (سال انتشار)، عنوان کامل مقاله درون گیومه، نام مجله به صورت ایرانیک یا ایتالیک، محل نشر، دوره، شماره، ماه / فصل انتشار، شماره صفحات مربوط به مقاله.

۱۵-۵: تبصره ۶: برای ذکر صفحات متواالی از صص استفاده می‌شود؛ مانند صص ۲۵-۲۸ و برای صفحات متنابض از ص؛ مانند ۴۳ و ۴۷ و ۵۰)

۱۵-۶: پایان‌نامه: نام خانوادگی، نام (سال انتشار)، عنوان پایان‌نامه به صورت ایرانیک یا ایتالیک، نام دانشگاه، سایت اینترنتی که پایان نامه مذکور در آن در دسترسی می‌باشد.

۱۵-۷: سایت اینترنتی: نام خانوادگی، نام (سال انتشار و یا روز آمدن شدن)، عنوان مطلب درون گیومه، آدرس سایت به صورت کامل.

۱۵-۸: پایان‌نامه و سایت اینترنتی جداگانه ذکر نمی‌گردد؛ بلکه در ترتیب الفبایی فهرست منابع و مآخذ آورده می‌شود.

۱۵-۹: همه متون عربی اعم از آیات قرآن، نهج البلاغه، احادیث و جز آن‌ها باید به طور کامل و درست اعراب گذاری شود.

فصلنامه متون دلخواه مطالعه

سال دوم، شماره چهارم، پیاپی ۸، زمستان ۱۳۹۶

فهرست مطالب

• بررسی و تحلیل «باهم آیی» واژگانی سوره‌های حج و مؤمنون دکتر حسین خاکپور، دکتر ولی الله حسومی، فاطمه کیخا	۹
• بررسی واژگان چندمعنا و اهمیت آن در ترجمه قرآن بر اساس بافت مطالعه موردنی: واژگان الْحَرْفُ، السَّمَاءُ، شَعَائِرُ در سوره حج دکتر احمد امید علی، فاطمه خلیلی	۳۹
• بررسی تصویرهای هنری در شعر عاشورایی شریف رضی مطالعه مورد پژوهانه: قصيدة کربلا دکتر زهراء فرید، دکتر ریحانة ملازاده	۶۱
• بررسی بلاغی التفات معرفه و نکره در کلمات مشابه و متضاد قرآن کریم دکتر مجتبی عمران پور، مهران غلامعلیزاده	۸۹
• جایگاه و کار کرد اشعار و امثال عربی در تفسیر مجمع البیان طرسی دکتر سید مرتضی حسینی	۱۰۷
• باز خوانی قصيدة «تائیه» دعبل از رهگذر واکاوی اندیشه، ساختار موسیقایی، تعابیر و تصاویر هنری دکتر محمد جنتی فر، سوده مرادیان	۱۴۳
• کار کرد تفاوت واژگان قرآنی در ساختها و سبک‌های همانند مطالعه موردنی: بررسی دیدگاه‌های دکتر محمد داود محمد دکتر حسن علی شربنده	۱۷۳

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی

بررسی و تحلیل «باهم آیی» و اژگانی سوره‌های حج و مؤمنون

دکتر حسین خاکپور^۱

دکتر ولی الله حسومی^۲

فاطمه کیخا^۳

چکیده

«باهم آیی» وقوع دو یا چند کلمه با فاصله‌ای کوتاه درون یک پیکرۀ زبانی است که انتخاب هر واژه بر روی انتخاب سایر واژگان و وقوع آن‌ها اثر می‌گذارد. هدف مقاله حاضر بررسی باهم آیی و اژگانی در دو سوره‌های حج و مؤمنون می‌باشد که به روش توصیفی - تحلیلی با رویکرد تطبیقی پس از معرفی ۱۹ رابطه باهم آیی به استخراج بررسی و تحلیل واژگان باهم آیند در سوره‌های مذکور پرداخته است که ۱۷ رابطه باهم آیی از میان ۱۹ رابطه در سوره‌های حج و مؤمنون یافت شد. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که ۱۸۶ باهم آیند در سوره حج و ۹۰ باهم آیند در سوره مؤمنون بر اساس روابط معنایی مذکور طبقه‌بندی شدند که در مجموع ۲۷۶ رابطه از میان ۷۸ آیه سوره حج و ۱۱۸ آیه سوره مؤمنون می‌باشد. در این پژوهش تعداد وقوع برخی از کلمات باهم آیند قرآن به صورت اتفاقی از بین کلمات باهم آیند انتخاب و در کل مصحف شریف شمارش شدند تا نشان داده شود کلمات باهم آیند وقوع بالایی باهم دارند. در این میان رابطه استنادی بیشترین وقوع را در سوره حج و رابطه جنسی در سوره مؤمنون داشت و کلمات باهم آیند استخراج شده از نظر داشتن فاصله و یا نداشتن فاصله نیز مورد بررسی قرار گرفتند و نتیجه به دست آمده نشان داد، اکثر صورت‌های باهم آیند در سوره حج بی فاصله و در سوره مؤمنون، با فاصله می‌باشند.

واژگان کلیدی: باهم آیی، حج، مؤمنون.

۱- دانشیار دانشگاه سیستان و بلوچستان و بلوچستان dr.khakpour@theo.osb.ac.ir

۲- استادیار دانشگاه سیستان و بلوچستان dr.hasoomi@theo.osb.ac.ir

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه سیستان و بلوچستان keykha.fateme313@gmail.com

مقدمه

باهم آیی هر متن حاصل به هم پیوستن مجموعه ای از جملات است که رابطه میان این جملات و واژگان، تصادفی نیست؛ بلکه همه عناصر و اجزای جملات به نوعی با سایر عناصر و اجزا ارتباط دارند و مجموعه آن ها کلیت منسجم و هماهنگی را به وجود می آورند که براساس اصول و قواعد عینی به هم پیوسته هستند. باهم آیی از عوامل انسجام متنی می باشد که به دو دسته واژگانی و دستوری تقسیم می شود که باهم آیی دستوری یک زبان، نظامی از قواعدی در نظر گرفته می شود که چگونگی ترکیب واژه ها را در شکل گیری گروه ها، چگونگی ترکیب گروه ها را در شکل گیری بندها، و چگونگی ترکیب بندها را در شکل گیری جمله ها تعیین می کنند، در واقع ترتیب از جزء به کل می باشد اما باهم آیی واژگانی به صورت های واژگانی پر و خالی تقسیم می شوند، واژگانی پر، همان صورت های اجزای اصلی کلام هستند، از قبیل اسم ها، فعل ها و صفت ها. در مقابل، صورت های واژگانی خالی به طبقاتی متنوع و کوچک تر تعلق دارند که بر حسب سنت، بر پایه نقش نحوی اشان معروفی می شوند و نه به لحاظ معنایی. علت انتخاب سوره های حج و مؤمنون این است که باهم آیی واژگان را به صورت تطبیقی در یک سوره مکی و یک سوره مدنی بررسی کنیم.

۱- پرسش های پژوهش

- ۱- کدام باهم آیی در سوره های مشخص شده بسامدی کم تر دارد؟
- ۲- آیا باهم آیی در سوره مکی بیشتر است یا مدنی؟
- ۳- آیا باهم آیی از عوامل انسجام متن است؟

۲- فرضیه پژوهش

فرض بر این است که باهم آیی از عوامل انسجام متن باشد.

۳- پیشینه پژوهش

درباره موضوع باهم آیی کتب و مقالاتی به شرح ذیل ارایه شده است: از دهه ۱۹۵۰ به بعد، تلاش های بسیاری برای تعریف و دسته بندی انواع باهم آیی صورت پذیرفته است. فرث (۱۹۵۶) عقیده داشت واژگان با کلمات همراه خود مرتبط هستند. اصطلاح باهم آیی را نخستین بار وی مطرح کرد (Firth, 1967: 90) یول باهم آیی را پخشی از دانش واژگانی انسان ها

می داند (Yule, 2006: 108) کروس باهم آیی ها را توالی واژه هایی می داند که طبق عادت باهم به کار می روند (Cruse, 1986: 40) فرامکین و دیگران باهم آیی را وقوع دو یا چند کلمه با فاصله ای کوتاه درون یک پیکرۀ زبانی دانسته اند (Fromkin & Rodman & Hyams, 2002: 413) هالیدی باهم آیی را وقوع دو یا چند واژه می دانند که در برخی ویژگی های متداعی مانند نقش انسجامی باهم آیی را وقوع دو یا چند واژه می دانند (Haliday & Hasan, 1978 & Sinclair, 1995) و یا وقوع همزمان عناصری که از نظر آماری بسامدی زیاد دارند (سونگ، ۲۰۰۳، ۱۷) "توصیف ساختمان دستوری زبان فارسی" (محمد رضا باطنی، ۱۳۴۸) باهم آیی را برای نخستین بار در زبان باطنی شناساند. "طرح فرهنگی بافتی افعال فارسی" (میر محمد حسین رسام، ۱۳۷۵) رابطه باهم آیی را از ویژگی های مهم زبان می داند به گونه ای که واژه در متن به کمک همنشینی با واژه دیگر معنی پیدا می کند. "محدودیت باهم آیی و اژگان" (زهرا شهریاری، ۱۳۷۸) وی نیز محدودیت باهم آیی و اژگانی را در ترجمه بررسی کرده است. "نگاهی به مسئله باهم آیی و اژگان" (آزیتا افراشی، ۱۳۷۸) باهم آیی را رابطه ای ساختی میان واژه ها تعریف می کند که در نتیجه آمیزه ای از صرف و معنی روی می دهد. "فرایند باهم آیی و ترکیبات باهم آیند در زبان فارسی" (ثریا پناهی، ۱۳۸۱) در پژوهش خود به توصیف مفهوم باهم آیی در زبان فارسی با توجه به نقش ترکیبات باهم آیند در مسایل کاربردی این زبان پرداخته است. "تقسیم بندي جدید انواع باهم آیی و اژگانی با در نظر گرفتن ویژگی های فرامتنی در شکل گیری انواع باهم آیی" (شهلا شریفی و مجتبی نامور، ۱۳۹۲) تقسیم بندي متفاوتی از باهم آیی براساس ویژگی های فرامتنی ارایه کرده اند یکی از مهم ترین ابزار انسجام متن در سطح واژگانی، پدیده باهم آیی است. (Lyns, 1391: 94)، (برکاوی، ۱۹۹۱: ۷۱) گاهی ارتباط بین دو واژه به اندازه ای قوی است که به محض شنیدن یک واژه، واژه دیگر در ذهن متداعی می شود و انتظار می رود همراه آن به کار رود، این ارتباط نیرومند، نقشی به سزا در انسجام و پیوستگی متن دارد. (سیدی، ۱۳۹۱: ۱۴)، (میرزایی حسینی، ۱۳۹۵: ۷۵) باهم آیی با واژه شناسی و معناشناسی ارتباط ناگسستنی دارد. (سیدی، ۱۳۹۱: ۱۴) باهم آیی به طور کلی دو نوع است. باهم آیی همنشینی و متداعی، این گونه باهم آیی را در زبان های دیگر نیز می توان یافت. (کیاست، ۱۳۸۸: ۱۳)

در مورد باهم آیی و اژگان سوره های قرآن کارهایی سامان پذیرفته است، به عنوان نمونه: سیدی (۱۳۹۱) و اخلاقی (۱۳۹۰) آن را در سوره بقره از جهات گوناگون بررسی نموده اند و

میرزایی (۱۳۹۵). با هم آبی را به مثابه عامل انسجام متن در سوره نوح ارزیابی نموده است، اما پژوهش حاضر آن را به صورت تطبیقی در دو سوره "حج و مؤمنون" تحلیل نموده است. مواردی که در ادامه ذکر می‌شود از مهم‌ترین روابط مفهومی موجود در سطح واژگانی است که مورد بررسی قرار می‌گیرد:

۴- مبانی نظری پژوهش

بعد از بیان پیشینه «باهم آبی» به بررسی روابط مفهومی کلمات باهم آیند می‌پردازیم:

۴-۱: روابط مفهومی کلمات باهم آیند

روابط مفهومی کلمات باهم آیند، که از عوامل انسجام متن است به چند دسته تقسیم می‌شود:
 ۴-۱-۱: جزء واژگی: از روابط مفهومی میان اقلام واژگانی است که رابطه کل به جزء را میان دو مفهوم نشان می‌دهد، مانند: «الساعۃ، آتیۃ» (حج/۷) (قيامت، آينده) در واقع قيامت در آينده اتفاق می‌افتد، حال یا آينده نزديک است یا بعد از مدتی طولاني رخ می‌دهد و آينده بودن قيامت جزء ويژگی های آن است.

۴-۱-۲: عضو واژگی: عضو واژگی یکی دیگر از انواع روابط مفهومی است که رابطه میان واژه ای را به مثابه یک عضو نسبت به واژه ای دیگر نشان می‌دهد که به مجموعه آن اعضا دلالت دارد. مانند: «سموات، شمس، نجوم، قمر» (حج/۱۸) آسمان‌ها، خورشید، ستارگان، ماه که در واقع خورشید و ستارگان و ماه در آسمان قرار می‌گيرند و عضوي از آسمان می‌باشند.

۴-۱-۳: تقابل معنایی: تقابل معنایی، میان مفهوم چند واژه در یک حوزه معنایی پدید می‌آید (قزوینی، ۱۳۹۲: ۱۷) که در واقع همان تناقض است که بر مبنای استلزم و نقض امکان تعریف می‌یابد. (Lyns, ibid: 191) گاهی ارتباط قوی بین دو کلمه متضاد سبب با هم به کار گرفتن آن‌ها می‌شود، مانند دو کلمه بالا و پایین. (میرزایی حسینی، ۱۳۹۵: ۷۶، مسبوق، ۱۳۹۵: ۱۶۰) این تقابل شامل موارد ذیل می‌شود:

۴-۱-۴: تقابل مکمل: نفی یکی از واژه‌های متقابل اثبات واژه دیگر است. دو واژه قرمز و آبی را می‌توان به این شکل در تناقض با یکدیگر معرفی کرد که بگوییم که این نوع از تناقض را تناقض مکمل می‌نامند. (Lyns, ibid: 191-192، کمیسون، ۱۹۷۷: ۸۴، پهلوان نژاد و سزاوار،

۱۳۸۷: ۱۱۳) نمونه قرآنی آن: «نَمُوتُ وَ نَحِيَا» (مؤمنون/ ۳۷) «می میریم و زنده می شویم» در واقع یک موجود نمی تواند هم زنده باشد و هم از دنیا برود در واقع وجود چیزی در همان زمان نبود آن چیز را نفی می کند.

۲-۳-۱-۴: تقابل رابطه ای: جفت هایی وجود دارند که در هیچ کدام از دو دسته با درجه و بی درجه قرار نمی گیرند. برای نمونه، موجر - مستأجر. این نوع تقابل به نام هایی مختلف مشهور است: تقابل عکس، تقابل رابطه ای و تضاد بازگشتی. (پهلوان نژاد و سزاوار، همان: ۱۱۵) (سیدی، ۱۳۹۱: ۱۶) **الطالبُ و المَطْلوبُ** (حج/ ۷۳) پیگیر، خواسته شده، در واقع تقابل رابطه ای است که شخصی درخواست می کند و طرف مقابله خواسته شخص را برآورده می کند.

۳-۱-۴: تقابل مدرج: تضاد در مفهوم خاص خود، - یعنی تضاد قطبی - بر حسب ویژگی مدرج بودن، با تناقض مکمل فرق دارد. در چنین شرایطی بحث درباره نفی یکی و اثبات دیگری منتفی است. برای نمونه دو واژه « طفل، أَشْدَّكُم » (حج/ ۵) کودک و جوانی نسبت به هم در تضاد قطبی قرار دارند. (Lyns, ibid: 192) در واقع شخصی که کودک است جوان نیست و بالعكس؛ در این مورد اثبات موردي، رد مورد دیگر است.

۴-۱-۴: تقابل دوسویه: تقابل دوسویه را می توان چیزی شبیه به افعال معلوم و مجهول، مثلاً کشن، کشته شدن یا شبیه به جفت واژه های نظری « زن و شوهر » دانست، البته افعالی نظری « خریدن و فروختن » را نیز می توان معکوس های سه موضعی به حساب آورد، که همان تقابل دوسویه است. (Lyns, ibid: 193) (تحیر، فتنه) (۱۱/ حج) (خوبی، بدی) در واقع خوبی و بدی نیز از نوع این تقابل می تواند باشد.

۴-۳-۵: تقابل جهتی: به تقابل هایی اشاره دارد که حرکت یا تغییری را در جهت مخالف می رسانند. برای نمونه بالا رفتن - پایین آمدن. (پهلوان نژاد و سزاوار، همان: ۱۱۵، سیدی، ۱۳۹۱: ۱۶) لیل و نهار، نمونه بارز این نوع تقابل ها است. در واقع شب و روز از پی هم می آیند و می روند و جزء این نوع تقابل قرار می گیرد.

۴-۳-۶: تقابل ضمنی: زمانی است که دو واژه در معنای ضمنی خود در تقابل با یکدیگر قرار گیرند. و در اصل فرایند در ک معنی ضمنی است. (Lyns, ibid: 390) برای نمونه دو واژه « طفل، أَشْدَّكُم » (حج/ ۵) که أَشْدَّکُم رشد عقلی و جسمی است؛ اما منظور جوانی است. در واقع در

معنای اصلی این دو واژه تقابلی وجود ندارد ولی به طور ضمنی و بر حسب جایگاه در آیه دارای تقابل ضمنی شده است.

۴-۳-۷-۲: تقابل واژگانی: که به کمک واژه های منفی ساز به وجود می آیند. «یُجِيرُ وَ لَا يُجَار» (مؤمنون/۸۸) که «لَا يُجَار» به علت حرف «لَا» در تقابل با «يُجِير» قرار گرفته است.

۴-۴: تکرار: تکرار به معنای به کار گیری متعدد برخی از عناصر جمله و متن است. تکرار سبب به وجود آمدن شبکه ای از روابط بین عناصر متن می شود که انسجام متن را به دنبال خواهد داشت. (حلوه، ۲۰۱۲، آقاگل زاده، ۱۳۸۵: ۱۰۸؛ ۲۰۰۷، احمد فرج، ۱۰۸؛ ۱۳۹۲، قزوینی، ۱۷: ۱۳۹۲) تکرار دو نوع است:

الف- تکرار جزئی: گاهی ریشه بعضی از واژگان یکی است و واژه با اندکی تغییر در صیغه تکرار می شود؛ (عبدالمجيد، ۱۹۹۸: ۸۲، میرزاپی حسینی، ۱۳۹۵: ۷۳) ب- تکرار معنایی: عبارت است از تکرار معنی با واژگان متفاوت و نه یکسان. این نوع از تکرار انواع مختلفی دارد که شامل، شمول معنایی، ترادف، تضمین است. (عبدالمجيد، ۱۹۹۸: ۸۰، میرزاپی حسینی، ۱۳۹۵: ۷۴) که در ذیل به توضیح مواردی که در بحث باهم آیی به ما یاری می کند، می پردازیم:

۴-۲-۴: شمول معنایی یا جزء و کل: شمول معنایی مفهوم یک واژه دیگر را شامل شود. (پالمر، ۱۳۷۴: ۱۳۲) یا به عبارت دیگر اسمی که مبنای مشترکی را در بین چندین اسم حمل می کند، مثلاً کلمه انسان شامل مرد، زن، دختر، بچه و شخص می شود. (عبدالمجيد، همان: ۸۳) هر یک از واژه هایی که مفهومشان را واژه شامل در بر می گیرد، واژه زیر شمول نامیده می شود. (میرزاپی حسینی، همان، سیدی، ۱۳۹۱: ۱۴) مانند: «علم، هدی، کتاب» (حج/۸) که در واقع کتاب هم علم و هم هدایت را شامل می شود و هر کدام زیر شمول کتاب هستند.

۴-۲-۴: هم معنایی یا ترادف: الفاظی که یک معنا داشته باشند هم معنی به حساب می آیند درباره این تعریف باید به دو نکته اشاره کرد. نخست این که بحث درباره هم معنایی صرفاً محدود به واژه ها نمی شود، دوم این که ملاک هم معنایی، یکسانی معنا است. (Lyns, ibid: 91-92) باطنی، (۱۳۷۳: ۲۲۹) مانند: «الله، رب» (حج/۳۰ و ۴۰) (خدا، پروردگار) که به یک معنا هستند ولی «رب» را برای معبودی غیر خدا هم استفاده می کنند همچنین «هم، او لشک» (رعد/۱۸) هر دو به معنای (آن ها) است و هم معنا می باشند.

۳-۴: رابطه باهم‌آیی یا هم‌آیی: هم‌آیی نوعی انسجام و اژگانی است و منظور از آن با هم آمدن عناصر و اژگانی معین در چارچوب موضوع یک متن است که به پیدایش انسجام بین اجزای آن متن منجر می‌شود. (فروزنده، بنی طالبی، ۱۳۹۳: ۱۱۷، مسبوق، ۱۳۹۵: ۱۶۱) مانند: «قومُ إبراهيم» (ابراهیم/۴۳) که در واقع آمدن این دو کلمه در کنار هم منظور را مشخص می‌کند که هدف قوم حضرت ابراهیم (ع) است نه قومی دیگر.

۴-۴: رابطه ترتیبی: بسیاری از پدیده‌های جهان بیرون، ماهیتی ترتیبی دارند، به این معنا که برداشت انسان از آن‌ها به گونه‌ای است که به زمان وابسته هستند و به ترتیبی خاص نسبت به دیگر پدیده‌ها رخ می‌دهند. (پهلوان نژاد و سزاوار، ۱۳۸۷: ۱۱۵) مانند: «نوح، عاد، ثمود» (حج/۴۲) در واقع ترتیب آمدن این سه قوم را بیان می‌کند که ابتدا قوم نوح بعد از آن قوم عاد سپس قوم ثمود بوده است.

۴-۵: رابطه علی: در واژگان تأثیر این رابطه آشکار است در واقع یک واژه از دو واژه باهم‌آیند علتی دیگر محسوب می‌شود. رابطه میان بیماری‌های کشنده از جمله طاعون و وبا با مرگ نیز از همین نوع است. (پهلوان نژاد و سزاوار، همان: ۱۱۶) مانند: «يَجْئِرُونَ، بِالْعَذَابِ» (۶۴/مؤمنون) (ناله سر دادن، به خاطر عذاب) این قسمت از آیه دلیل ناله سر دادن آن‌ها را، عذابی می‌داند که در حال دیدن آن هستند.

۴-۶: رابطه مکانی: رابطه بسیاری از واژه‌ها از نوع مکانی می‌باشد. رابطه مکانی زیر بخش هایی به شرح ذیل دارد:

۴-۶-۱- رابطه بالاتری: برای نشان دادن ارتباط جفت واژه‌هایی است که یکی از آن‌ها از لحاظ موقعیت مکانی بالاتر از واژه دیگر قرار می‌گیرد. مانند: «فَوَقَكُمْ، سَعْ طَرَائِقَ» (مؤمنون/۱۳) که این واژگان بیانگر بالابودن آسمان هست و جایگاه مکانی آسمان را مشخص می‌کند.

۴-۶-۲- رابطه درون: نشان می‌دهد چیزی درون دیگری است، مثل ارتباط شکم و معده. این رابطه ظرف و مظروف هم خوانده می‌شود. مانند «نُطْفَةٌ، قَرَارٌ مَكِينٌ» (مؤمنون/۱۳) در واقع نطفه در جایگاه خود یعنی رحم قرار می‌گیرد و این قسمت از آیه، جایگاه مکانی نطفه را بیان می‌کند که در داخل رحم است.

- ۴-۶-۳: رابطه محل خروج:** نشان دهنده محل خروج چیزی است. مانند «السَّمَاءُ، آنِزَكَ مَاءً» (حج ۶۳) در واقع نزول آب و باران، از آسمان می باشد پس آسمان محل خروج می باشد.
- ۴-۶-۴: رابطه کنار:** به نزدیکی مکانی دو مفهوم اشاره می کند، مثل رابطه ساحل و دریا. «طور سیناء» (مؤمنون ۲۰) در واقع این دو واژه دارای رابطه کنار می باشند.
- ۴-۶-۵: رابطه محل کار:** در این رابطه یک واژه به عنوان مکانی معرفی می شود که به منظور کاری معینی به کار می رود، مثل «أَمْةٌ، مَنْسَكًا» (حج ۶۷) در واقع «منسک» محل عبادت است می باشد در واقع مانند مسجد که محل عبادت و تجمع می باشد.
- ۴-۶-۶: رابطه دور:** برای جفت هایی مثل انگشت / انگشت، دستبند / دست به کار می رود. از این نوع باهم آیی در سوره های حج و مؤمنون یافت نشد. «الأنهار، ماء» (ابراهیم ۳۲) در واقع آب در داخل رودخانه در جریان است و رابطه آن از نوع رابطه مکانی دور می باشد.
- ۴-۶-۷: رابطه اسنادی:** روابط اسنادی توصیف کلمات هستند که در واقع می توان جزء بحث موصوف و صفت در باهم آیی دستوری هم به حساب آورد. (پهلوان نژاد و سزاوار، ۱۶: ۱۳۸۷، سیدی، ۱۶: ۱۳۹۱) مانند: «الخُسْرَانُ الْمُبِينُ» (۱۲/حج) (زیان آشکار) در واقع زیان، آشکار است و آشکار بودن صفتی است برای زیان که آن را توصیف می کند.
- ۴-۶-۸: رابطه موضوع:** به ارتباط دو واژه اشاره دارد؛ به گونه ای که یکی از آن ها چونان چیزی است که واژه دیگر با آن سرو کار دارد، برای نمونه نجخار با چوب (پهلوان نژاد و سزاوار، ۱۶: ۱۳۸۷) از این نوع باهم آیی در سوره های حج و مؤمنون یافت نشد.
- ۴-۶-۹: رابطه خاص:** به مفاهیمی اشاره می کند که منحصرآ در رابطه با واژه خاص معنا می یابند و در حوزه ای خاص نمایان می شوند. (سیدی، همان: ۱۸) برای نمونه «قصاری، صوامع» (حج ۴۰، ۱۷۰) کلیسا مخصوص مسیحیان است و در ک این دو، به همدیگر وابسته می باشند. (شجاعی، ۱۳۷۵: ۵۵، پهلوان نژاد و سزاوار، همان: ۱۱۸)
- ۴-۶-۱۰: رابطه پیرو:** این رابطه که بیشتر در حوزه دین کارایی دارد، به ارتباط یک فرد و یک مکتب اشاره دارد. (پهلوان نژاد و سزاوار، همان: ۱۱۷) برای نمونه: مسلمان فردی است که پیرو دین حضرت ابراهیم (ع) است. «وَمَا جَعَلَ عَيْنَكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةٌ أَيُّكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاًكُمُ الْمُسْلِمِينَ» (حج ۷۸)

۱۱-۴: رابطه وسیله و ابزار: در این نوع رابطه یکی از واژه‌ها یک وسیله می‌باشد که عموماً در مکانی خاص وجود دارد؛ مثل یخچال/ آشپزخانه یا ابزاری است که در کاری به کار می‌رود، مثل چکش/ نجاری (ایزانلو، ۱۳۸۴: ۶۲، ۱۳۸۸: ۶۲) براساس بررسی به عمل آمده در دو سوره حج و مؤمنون این رابطه وجود ندارد.

۱۲-۴: رابطه عامل: این رابطه برای جفت‌هایی به کار می‌رود که یکی از واژه‌ها به فردی اشاره دارد که عملی را انجام می‌دهد که واژه بعدی نباید نام شغل یا سمتی باشد، برای نمونه، رابطه زائر و زیارت (پهلوان نژاد و سزاوار، همان: ۱۱۷) این نوع رابطه در سوره‌های حج و مؤمنون یافت نشد.

۱۳-۴: رابطه جنسی: این رابطه، رابطه معنایی میان واژه‌هایی است که یکی به عنوان ماده سازنده دیگری تعریف می‌شود که برخی از جنس‌های متفاوت هستند، برای مثال صندلی از جنس چوب، آهن و جز این‌ها؛ اما بسیاری از چیزها مانند نان، تنها از جنس خمیر ساخته می‌شوند. (سیدی، همان: ۱۸) «الإِنْسَانُ، سُلَالَةٌ مِّنْ طِينٍ» (مؤمنون/۱۲) در واقع طین، جنس انسان را بیان می‌کند.

۱۴-۴: رابطه مبارزه: این رابطه برای تبیین ارتباط جفت واژه‌هایی مانند کولر - گرما و دارو - بیماری به کار می‌رود. (پهلوان نژاد و سزاوار، همان: ۱۳۸۷: ۱۱۸) از این نوع رابطه در سوره‌های حج و مؤمنون یافت نشد.

۱۵-۴: رابطه نیاز: رابطه بسیاری از مفاهیم باهمدیگر از نوع نیاز است. مانند خواب و خوراک و پوشاش برای انسان. (سیدی، همان: ۱۸، ایزانلو، ۱۳۸۴: ۱۱۲، پهلوان نژاد و سزاوار، همان: ۱۳۸۷: ۱۱۹) «لَحْمًاً، فَكَسَوْتَهَا الْعِظَامَ» (مؤمنون/۱۴) در واقع استخوان برای دیده نشدن و پوشیده شدن نیاز به لحم (گوشت) دارد.

۱۶-۴: رابطه نقشی: رابطه نقشی رابطه‌ای است که در آن واژه پاسخ، کاری با واژه محرك انجام می‌دهد. (سیدی، همان: ۱۸) «فِتْنَةٍ، لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ» (حج/۵۳) در واقع فتنه، بیماری روحی را در قلب‌های بیمار بیشتر می‌کند.

۱۷-۴: رابطه زمان: برای جفت‌هایی به کار می‌رود که یکی از آن‌ها زمان انجام یا رخدادن واژه دیگر باشد به گونه‌ای که توالی زمانی میان رویدادهای آن‌ها وجود داشته باشد. (سیدی،

همان: ۱۸، یار محمدی، ۱۳۸۳: ۵۹، میرزایی حسینی، ۱۳۹۵: ۸۲، فروزنده، بنی طالبی، ۱۳۹۳: ۱۳۰، مسبوق، ۱۳۹۵: ۱۶۶) که در سوره‌های حج و مؤمنون یافت نشد.

۵- بررسی انواع باهم آیی موجود در سوره حج

برای انجام این پژوهش از ترجمه استاد بهرامپور استفاده شده است. تمام آیات سوره حج بررسی و باهم آیی های سوره حج استخراج شده است. سپس روابط معنایی این باهم آیی ها مورد بررسی قرار گرفته است.

نتایج حاصل از این بررسی با توجه به توضیحاتی که در بخش های قبل ارایه گردید، به این قرار است (بی و با تخفیف یافته بی فاصله و با فاصله هستند):

جدول ۱: باهم آیی های سوره مبارکه حج

ردیف	شماره آیه	کلمات باهم آیند	معنا	نوع رابطه
۱	۲۲، ۹	عداب الحريق	عداب سوزان	رابطه اسنادی - بی (فاصله)
۲	۲	عداب، شدید	عداب، سخت	شمول معنایی " با (فاصله)
۳	۷	الساعة، لاریب	قيامت، شکن نیست	باهم آیی - با
۴	۱	ذات حملِ حملها	آبستنی بار خود را می نهد	جزءوازگی - بی
۵	۵	الأرض، هامدة	زمین، خشکیده	باهم آیی - بی
۶	۴	عداب التسعير	عداب آتش برافروخته	رابطه اسنادی - بی
۷	۶	يُحيى الموتى	مرده رازنده می کند	قابل مکمل - با
۸	۵	ماء، إهتزَّتْ، رَبَّتْ	آب، جنبید، نمو کرد	شمول معنایی - بی
۹	۷	يُحيى، يبعثُ	زنده می کند، زنده می کند	هم معنایی - با
۱۰	۵	الثَّاسُ، التُّرَابُ	مردم، خاک	رابطه جنسی - با
۱۱	۸	علم، كتاب	علم، كتاب	شمول معنایی - با
۱۲	۵	نطفه، الثَّاسُ	نطفه، مردم	رابطه جنسی - با
۱۳	۲۶	مكانَ الْبَيْتِ	جایگاه کعبه	رابطه مکانی - بی
۱۴	۲۶	طائفين، يَتَ	طوف کنندگان، خانه	جزء وازگی - بی

شمول معنایی - بی	علم، هدایت، کتاب	علم، هدی، کتاب	۸	۱۵
شمول معنایی - بی	علم، هدایت، کتاب	علم، هدی، کتاب	۸	۱۶
رابطه جنسی - با	خاک، نطفه	تراب، نطفة	۵	۱۷
هم معنایی - بی	پستی، خواری	الْدُّنْيَا، خِرْزٰ	۹	۱۸
شمول معنایی - با	نطفه، خون بسته	نطفة، علقة	۵	۱۹
جزء واژگی - بی	نام خدا	إِسْمُ اللَّهِ	۴۰، ۲۸ ۳۶ ۳۴	۲۰
شمول معنایی - بی	روز قیامت، آتش سوزان	يَوْمُ الْقِيَامَةِ، عَذَابُ الْحَرِيقِ	۹	۲۱
شمول معنایی - با	خون بسته، گوشت جویده	عَلْقَةٌ، مَضْعَةٌ	۵	۲۲
جزء واژگی - بی	حدود و مقررات الهی	حُدُودٍ و مَقْرَرَاتِ الْهَمِّ	۳۰	۲۳
شمول معنایی - بی	ایمان آوردنده، عمل صالح انجام دادند	آمَنُوا، عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	۲۳، ۱۴ ۵۰، ۵۶	۲۴
رابطه جنسی - با	خون بسته، مردم	عَلْقَةٌ، نَاسٌ	۵	۲۵
رابطه مکانی - با	مرد، قبرها	الْمَوْتَىٰ، قُبُرٌ	۷	۲۶
رابطه جنسی - با	گوشت جویده، مردم	مَضْعَةٌ، نَاسٌ	۵	۲۷
عضو واژگی - بی	آسمان ها، خورشید، ماه، ستارگان	سَمَاوَاتٌ، شَمْسٌ، قَمَرٌ، نُجُومٌ	۱۸	۲۸
جزء واژگی - با	خدا، حق	اللَّهُ، حَقٌّ	۶	۲۹
جزء واژگی - با	دوازی می کند، روز قیامت	يَعْصِلُ، يَوْمُ الْقِيَامَةِ	۱۷	۳۰
عضو واژگی - بی	زمین، کوه ها، درخت، جنبدگان	الْأَرْضُ، جِبَالٌ، شَجَرٌ، دَوَابٌ	۱۸	۳۱
باهم آیی - بی	یاد می کنند، خدا	يَذَكُّرُوا، اللَّهُ	۳۴، ۲۸ ۳۶	۳۲
باهم آیی - با	خدا، زنده می کند	اللَّهُ، يُحْيِي	۶	۳۳
شمول معنایی - بی	جنبدگان، مردم	الْمَوَابُ، الثَّائِسُ	۱۸	۳۴
عضو واژگی - بی	زلزله، قیامت	زَلْزَلَةُ، السَّاعَةُ	۱	۳۵

۳۶	۲۳، ۱۴	الأَنْهَار، جَنَّاتٍ	رودها، بهشت ها	باهم آبی - با
۳۷	۱۰	بِمَا قَدَّمَتْ، يَدَاكَ	به آن چه پیش فرستاد، دو دست تو	شمول معنایی - بی
۳۸	۲۳، ۱۴	تَحْتِهَا، جَنَّاتٍ	زیر آن، بهشت ها	رابطه مکانی - بی
۳۹	۱۷	آَمْنَوْا، هَادٍ، صَابِيْنِ، نَصَارَى، مَجْوُسٌ	ایمان آورذند، یهودی، پیروان حضرت یحیی، مسیحیان، زرتشیان	باهم آبی - بی
۴۰	۱۸	شَمْسٌ، قَمَرٌ، نَجُومٌ	خورشید، هاه، ستارگان	باهم آبی - بی
۴۱	۲۸	بَائِسٌ، فَقِيرٌ	بینوا، فقیر	هم معنایی تقریبی - بی
۴۲	۴۰	صَوَامِعٌ، بَيْعٌ، صَلَواتٌ، مَسَاجِدٌ	دیرها، کلیساها، کنسیسه ها، مسجدها	هم معنایی نسبی - بی
۴۳	۴	تَوْلًا، يُضَلِّ	دوست گرفت، گمراه می کند	قابل مدرج - با
۴۴	۳۶، ۲۸	كُلُوا، أطْعِمُوا	بحورید، اطعم دهید	قابل دوسویه - با
۴۵	۴۰، ۳۰	الله، رَبٌ	خداء، پروردگار	هم معنایی مطلق - با
۴۶	۵۵	سَاعَةٌ، يَوْمٌ عَظِيمٌ	روز قیامت، روز بزرگ	هم معنایی - با
۴۷	۵۲	رَسُولٌ، نَبِيٌّ	پیامبر، پیامبر	هم معنایی مطلق - با
۴۸	۵	طِفَلًا، أَشْدَكُمْ	طفل، جوانی	قابل مدرج - با
۴۹	۴	يُضَلِّ، يَهْدِي	گمراه می کند، هدایت می کند	قابل مکمل - با
۵۰	۶	يُحِسِّنُ، مَوْتٌ	زنده می کند، مردگان	قابل مکمل - بی
۵۱	۵	أَشَدُكُمْ، أَرَدَى الْعُمُرِ	رشد عقلی و جسمی، پست ترین مرحله عمر	قابل مدرج - با
۵۲	۴۶	تَعْمَى، أَبْصَارٌ	کور است، چشم ها	جزءوازگی - بی
۵۳	۱۱	خَيْرٌ، فَتَنَّةٌ	خوبی، بدی	قابل دوسویه - با
۵۴	۵	نُقْرٌ، نُخْرَجٌ	قرار می دهیم، خارج می کنیم	قابل مکمل - با
۵۵	۱۱	إِطْمَانٌ، إِنْقَلَبٌ	خاطر جمع شد، رو برگفت	قابل مدرج - با
۵۵	۵	هَامِدَةٌ، مَاءٌ	خشکیده، آب	قابل مدرج - با
۵۶	۱۵، ۱۱	الْدُّنْيَا، الْآخِرَةُ	دنيا، آخرت	قابل مکمل - بی
۵۷	۵	الْأَرْضُ هَامِدَةٌ، أَنْبَثَتْ	زمین خشک، رویانید	قابل مدرج - با

۵۸	۱۲	يَصُرُّ، يَنْفَعُ	ضررمی رساند، نفع می رساند	تقابیل مکمل - با
۵۹	۹	الدُّنْيَا، يَوْمَ الْقِيَامَةِ	دنيا، روز قیامت	تقابیل مکمل - با
۶۰	۱۳	ضَرَرٌ، نَفَعٌ	ضرر، نفع	تقابیل مکمل - با
۶۱	۹	يُضْلِلُ، سَبِيلُ اللهِ	گمراه می کند، راه خدا	تقابیل مکمل - با
۶۲	۱۷	آتَنُوا، أَشْكُوكُوا	ایمان آوردن، شرک ورزیدند	تقابیل مدرج - با
۶۳	۵۴، ۱۸	سَمَاءُوتُ، الْأَرْضُ	آسمان ها، زمین	تقابیل مکمل - با
۶۴	۴۱	مَعْرُوفٌ، مَنْكُرٌ	خوبی، بدی	تقابیل مکمل - با
۶۵	۱۸	شَمْسٌ، قَمَرٌ	خورشید، ماه	تقابیل جهتی - با
۶۶	۴۵	خَاوِيهٌ، عُرْوَشٌ	فرو ریخته، سقف ها	تقابیل مدرج - با
۶۷	۱۸	يُهِنٌ، مُكْرِمٌ	خوار و کوچک کردن، عزیز دارنده	تقابیل مدرج - با
۶۸	۵	مُحَلَّقَةٌ، غَيْرُ مُحَلَّقَةٍ	کامل، شکل نیافته	تقابیل واژگانی - بی
۶۹	۲۳	أَسَاوِرٌ، ذَهَبٌ	دستبندها، طلا	رابطه جنسی - با
۷۰	۲۳	أَسَاوِرٌ، لُؤلُؤٌ	دستبندها، مروارید	رابطه جنسی - با
۷۱	۱۹	ثِيَابٌ، فَارٌ	لباس، آتش	رابطه جنسی - با
۷۲	۲۳	لِبَاسٌ، حَرِيرٌ	لباس، حریر	رابطه جنسی - با
۷۳	۳۷	لُحُومٌ، دِماءٌ	گوشت، خون	جزءواژگی - با
۷۴	۵	نُقْرٌ في الأَرْحَامِ	نگاه می داریم در ارحام	رابطه مکانی درونی - بی
۷۵	۵	أَنْزَلْنَا الْمَاءَ، إِهْتَرَّتْ، رَبَّتْ، أَنْبَتْتَ	نازل کردیم آب را، جنید، نمو کرد، رویانید	رابطه علی - بی
۷۶	۹	ثَانِيَ عِطْفَهِ	پیچانده پهلوی خود از سر غرور	رابطه علی - بی
۷۷	۲۶	بَيْتِي، طَافِينِ	خانه ام، طواف کنندگان	رابطه مکانی کنار - بی
۷۸	۳۳	مَحْجُولُهَا، بَيْتِ الْعَقِيقِ	جای قربانی کردن، کعبه	رابطه مکانی کنار - با
۷۹	۴۰	صَوَاعِعٌ، بَيْعٌ، صَلَواتٌ، مَسَاجِدٌ؛ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللهِ	دیرها، کلیساها، کنسیه ها، یاد می شود در آن نام خدا	رابطه مکانی - بی

رابطه علی - با	هلاک کردیم، ستمگر	أهلکنا، ظالمة	۴۵	۸۰
رابطه اسنادی - بی	زلزله قیامت واقعه‌ای بزرگ است	زلزلة الساعة شَيْءٌ عَظِيمٌ	۱	۸۱
رابطه اسنادی - بی	عذاب سوزان	عذاب الحريق	۹	۸۲
رابطه اسنادی - بی	بسیار ظلم کننده به بندگان	ظلامٍ لِّيُبَيِّد	۱۰	۸۳
رابطه اسنادی - بی	زیان آشکار	الخُسْرانُ الْمُبِين	۱۲	۸۴
رابطه اسنادی - بی	شیطان سرکش	شیطانٍ مَرِيد	۳	۸۵
رابطه اسنادی - بی	عذاب سوزان	عذاب السعیر	۴	۸۶
رابطه اسنادی - بی	گمراهی دور	الضَّالُّ الْبَعِيد	۱۲	۸۷
قابل واژگانی - با	علم، بدون علم	علم، غير علم	۸	۸۸
رابطه اسنادی - بی	زمانی معین	أَجَلٌ مُسَمٌّ	۳۳، ۵	۸۹
رابطه اسنادی - بی	نشانه های روشن	آياتٍ بَيِّناتٍ	۱۶	۹۰
رابطه اسنادی - بی	نوع زیبا	زوجٍ يَهْبِج	۵	۹۱
رابطه اسنادی - بی	قطعًا خدا بر هر چیزی توانا است	إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	۱۷	۹۲
رابطه اسنادی - بی	كتابی روشن	كتابٌ مُنِيرٌ	۸	۹۳
رابطه نیاز - بی	پاک گردان، خانه	طَهْرٌ، يَتِيتٌ	۲۶	۹۴
جزء واژگی - بی	قلب ها، می اندیشند	فُلُوبٍ، يَعْقُلُونَ	۴۶	۹۵
باهم آبی - بی	ابراهیم، جایگاه کعبه	ابراهیم، مَكَانُ الْبَيْتِ	۲۶	۹۶
عضو واژگی - با	آسمان، پرنده، باد	السَّمَاءُ، طَيْرٌ، رِيحٌ	۳۱	۹۷
رابطه نیاز - بی	گوش ها، می شنوند	آذان، يَسْمَعُونَ	۴۶	۹۸
باهم آبی - بی	نمایگزاران	رَكْعٌ السُّجُود	۲۶	۹۹
شمول معنایی - با	سقف ها، قصر	عُرُوشٌ، قَصْرٌ	۴۵	۱۰۰
رابطه اسنادی - بی	زمانی معین	أَجَلٌ مُسَمٌّ	۵، ۳۳	۱۰۱
رابطه مکانی - با	گوش ها، چشم ها	آذان، أَبْصَارٌ	۴۶	۱۰۲
رابطه ترتیبی - بی	به پاداشتن نماز، پرداختن زکات	أَقاموا الصَّلَاةَ، آتُوا الزَّكَاةَ	۴۱	۱۰۳

۱۰۴	۴۱	أَمْرُوا، تَهْوَا	امر کردند، نهی نمودند	قابل مدرج - بی
۱۰۵	۴۲	نوح، عاد، ثمود	نوح، عاد، ثمود	رابطه ترتیبی - بی
۱۰۶	۵۰	رِزْقٌ كَرِيمٌ	روزی کریمانه	رابطه استادی - بی
۱۰۷	۲۹	يَطْوِّفُوا، الْبَيْتُ الْعَيْقِنِ	باید طواف کنند، کعبه	رابطه مکانی - بی
۱۰۸	۵۳	فَتَنَّهُ، لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ و الْفَاسِدِيةِ	بلا، برای کسانی که در قلب هایشان مرضی و سنگدلی است	رابطه نقشی - بی
۱۰۹	۱۸	عَذَابٌ، خُوارٌ مِّنْ كَنْدِ	عذاب، خوار می کند	شمول معنایی - با
۱۱۰	۱۹	فُوقٌ، رَؤُوسٌ	بالا، سرها	رابطه مکانی بالاتری - بی
۱۱۱	۱۹	كَفَرُوا، نَارٌ	کافر شدند، آتش	شمول معنایی - با
۱۱۲	۲۱	مَقَامٌ، خَدِيدٌ	گرزها، آهن	رابطه جنسی - بی
۱۱۳	۲۳	أَسَاوِرٌ، ذَهَبٌ	دستبندها، طلا	رابطه جنسی - با
۱۱۴	۲۰	بُطُونٌ، جُلُودٌ	شکم ها، پوست	رابطه مکانی درونی - بی
۱۱۵	۳۱	حُنَفَاءُ، مُشْرِكُانٌ	حق گرایان، مشرکان	قابل مکمل - با
۱۱۶	۴۷	يَوْمًا، أَلْفَ سَنَةٍ	روزی، هزار سال	شمول معنایی - با
۱۱۷	۲۴	صِرَاطُ الْحَمِيدِ	راه ستوده	رابطه استادی - بی
۱۱۸	۲۳	أَسَاوِرٌ، لُؤلُؤٌ	دستبندها، مروارید	رابطه جنسی - با
۱۱۹	۲۵	عَذَابٌ الْيَمِّ	عذاب دردنگاک	رابطه استادی - بی
۱۲۰	۲۶	قَائِمِينَ، رُجَّعٌ، سُجُودٌ	به نماز ایستادگان، رکوع کنندگان، سجده کنندگان	شمول معنایی - بی
۱۲۱	۳۳، ۲۸	يَتِيَتِ الْعَيْقِنِ	خانه کهن	رابطه استادی - بی
۱۲۲	۲۲	عَذَابٌ الْخَرِيقِ	عذاب سوزان	رابطه استادی - بی
۱۲۳	۲۴	صِرَاطُ الْحَمِيدِ	راه ستوده	رابطه استادی - بی
۱۲۴	۲۷	فَجَّ عَمِيقٌ	راه دور	رابطه استادی - بی

رابطه اسنادی - بی	روزهای مشخص	لَيَامٌ مَعْلُومٌ	۲۸	۱۲۵
شمول معنایی - بی	سخن باطل	قَوْلُ الزُّورِ	۳۰	۱۲۶
رابطه مکانی - با	عبدتگاه، امت	مَنَسِّكًا، أُمَّةً	۳۴	۱۲۷
رابطه مکانی با	پرنده، آسمان	طِير، سَمَاءٌ	۳۱	۱۲۸
باهم آبی - بی	قوم نوح	قَوْمُ نُوحٍ	۴۲	۱۲۹
باهم آبی - بی	قوم ابراهیم	قَوْمُ إِبْرَاهِيمَ	۴۳	۱۳۰
باهم آبی - بی	قوم لوط	قَوْمُ لُوطٍ	۴۳	۱۳۱
باهم آبی - بی	قوم شعیب	أَصْحَابُ مَدْيَنَ	۴۴	۱۳۲
رابطه اسنادی - بی	نقشه ای دور	مَكَانٌ سَاحِقٌ	۳۱	۱۳۳
رابطه اسنادی - بی	خدای یکتا	إِلَهٌ وَاحِدٌ	۳۴	۱۳۴
رابطه اسنادی - بی	بسیارخائن ناسپاس	خَوَانِ كُثُورٍ	۳۸	۱۳۵
رابطه اسنادی - بی	قطعًا خدا قوی عزتمند است	إِنَّ اللَّهَ لَقَوْيٌ عَزِيزٌ	۴۰	۱۳۶
رابطه اسنادی - بی	قصرهای افراشته	قَصْرٌ مُشَيْدٌ	۴۵	۱۳۷
رابطه اسنادی - بی	هشداردهنده آشکار	نَذِيرٌ مُبِينٌ	۴۹	۱۴۰
رابطه اسنادی - بی	و خدا دانای حکیم است	وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ	۵۲	۱۴۱
رابطه اسنادی - بی	عداوت دور	شِقَاقٌ بَعِيدٌ	۵۳	۱۴۲
رابطه اسنادی - بی	راه راست	صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ	۵۴	۱۴۳
رابطه اسنادی - بی	روز نازا	يَوْمَ عَقِيمٍ	۵۵	۱۴۴
عضوواژگی - با	قلب ها، سینه ها	قُلُوبٌ، صُدُورٌ	۴۶	۱۴۵
هم معنای تقریبی - با	رسول، پیامبر	رَسُولٌ، نَبِيٌّ	۵۲	۱۴۶
رابطه علی - با	مغفرت، ایمان آورند، عمل صالح انجام دهند	مَغْفِرَةٌ، آمُنوا، عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	۵۰	۱۴۷
رابطه علی - با	روزی کریمانه، ایمان آورند، عمل صالح انجام دهند	رِزْقٌ كَرِيمٌ، آمُنوا، عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	۵۰	۱۴۸
رابطه خاص - با	آیین پدرتان ابراهیم، مسلمان	مِلَّةُ إِبْرَاهِيمَ، الْمُسْلِمِينَ	۷۸	۱۴۹
تقابل رابطه ای - بی	پیگیر، خواسته شده	الْتَّالِبُ وَ الْمَطْلُوبُ	۷۳	۱۵۰

۱۵۱	۷۷	إِرْكَعُوا وَ اسْجُدُوا	ركوع کنید و سجدہ کنید	تقابیل مکمل - بی
۱۵۲	۶۶	يُمْيِتُكُمْ، يُحِيِّكُمْ	می میراند، زنده می کند	تقابیل مکمل - با
۱۵۳	۶۱	لَيلٌ، نَهارٌ	شب، روز	تقابیل جهتی - با
۱۵۴	۶۲	الْحَقُّ، الْباطِلُ	حق، باطل	تقابیل مکمل - با
۱۵۵	۷۶	أَيْدِيهِمْ، حَلَفُهُمْ	پیش رویشان، پشت سرشان	تقابیل مکمل - با
۱۵۶	۵۶	جَنَاحَاتِ النَّعِيمِ	بهشت های پر نعمت	رابطه استادی - بی
۱۵۷	۵۷	عَذَابٌ مُهِينٌ	عذابی خفت بار	رابطه استادی - با
۱۵۸	۵۸	رِزْقًا حَسَنًا	روزی نیکو	رابطه استادی - بی
۱۵۹	۵۹	إِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ	قطعاً خدا دانای بر دبار است	رابطه استادی - بی
۱۶۰	۶۰	إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌ غَفُورٌ	همانا خدا پخشندۀ آمر زنده است	رابطه استادی - بی
۱۶۱	۷۵	أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ	قطعاً خدا شنوای بینا است	رابطه استادی - بی
۱۶۲	۶۲	أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَالِيُّ الْكَبِيرُ	قطعاً خدا والا و بزرگ است	رابطه استادی - بی
۱۶۳	۶۳	إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ حَبِيرٌ	قطعاً خدا باریک بین و آگاه است	رابطه استادی - بی
۱۶۴	۶۴	إِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ	قطعاً خدا همان بی نیاز ستوده است	رابطه استادی - بی
۱۶۵	۶۶	إِنَّ إِنْسَانَ لَكَفُورٌ	قطعاً انسان ناسپاس است	رابطه استادی - بی
۱۶۶	۵۸	اللَّهُ، خَيْرُ الرَّازِقِينَ	خدا، بهترین روزی دهنده	رابطه استادی - با
۱۶۷	۶۵	اللَّهُ، أَرْوَفُ رَحِيمٌ	خدا، رئوف و مهربان است	رابطه استادی - با
۱۶۸	۵۷	كَذَّابٌ، كَفَرُوا	تکذیب کردن، کفر و رزیدن	جزء واژگی - بی
۱۶۹	۷۵	رُسُلاً، الْمَلَائِكَةُ	پیامبران، فرشتگان	باهم آبی - بی
۱۷۰	۵۶	الْمُلْكُ، اللَّهُ	فرمانروایی، خدا	جزء واژگی - با
۱۷۱	۶۵	أَلْأَرْضِ، الْبَحْرِ	زمین، دریا	عضو واژگی - با
۱۷۲	۷۱	سُلْطَانًا، عِلْمًا	حقت و دلیل، علم	شمول معنایی - با
۱۷۳	۷۵	رُسُلاً، النَّاسُ	پیامبران، مردم	جزء واژگی - با
۱۷۴	۶۷	أَعْبَدُوا، إِرْكَعُوا وَ اسْجُدُوا	عبادت کنید، رکوع کنید و سجدہ کنید	شمول معنایی - با

رابطه علی - با	سرسبز و خرم، آب	ماء، مُحصَّرَة	۶۳	۱۷۵
رابطه نقشی - با	بهشت های پرنعمت، ایمان آوردنده و عمل صالح انجام دادند	جَنَّاتُ النَّعِيمِ، إِيمَانٌ آورِدَنَدْ وَ عَمَلًا الصَّالِحَاتِ	۵۶	۱۷۶
رابطه نقشی - با	عذابی خوار کننده، کسانی که کافر شدند و تکذیب کردند نشانه های ما را	عَذَابٌ مُهِينٌ، الَّذِينَ كَفَرُوا وَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا	۵۷	۱۷۷
باهم آیی - با	آسمان ها، زمین	السَّمَاوَاتُ، الْأَرْضُ	۶۴	۱۷۸
باهم آیی - با	نماز، زکات	الصَّلَاةُ، الزَّكَاةُ	۷۸	۱۷۹
رابطه مکانی محل خروج - با	آسمان، نازل کرد آب را	السَّمَاءُ، أَنْزَلَ مَاءً	۶۳	۱۸۰
رابطه مکانی کنار - با	کشتی، دریا	الْفُلُكُ، الْبَحْرُ	۶۵	۱۸۱
هم معنایی تقریبی - بی	زشتی، زشتی	مُنْكَرٌ، شَرٌّ	۷۲	۱۸۲
هم معنایی تقریبی - بی	مهریان، مهریان	رَؤُوفٌ، رَحِيمٌ	۶۵	۱۸۳
رابطه خاص - با	ایمان آوردن (مسلمانان)، مسجدها	آمنا، مساجد	۴۰، ۱۷	۱۸۴
رابطه خاص - با	یهودیان، معابد یهودیان	هَادُوا، صَلَوَاتٍ	۴۰، ۱۷	۱۸۵
رابطه خاص - با	مسيحيان، عبادتگاه راهبان	نَصَارَىٰ، صَوَامِعٍ	۴۰، ۱۷	۱۸۶

۶- بررسی انواع باهم آیی موجود در سوره مؤمنون

برای انجام این پژوهش از قرآن با ترجمه استاد بهرامپور استفاده شده است. تمام آیات سوره مؤمنون بررسی شدند و باهم آیی های این سوره استخراج گردید. سپس روابط معنایی این باهم آیی ها مورد بررسی قرار گرفت.

نتایج حاصل از این بررسی با توجه به توضیحاتی که در بخش های قبل ارایه گردید، به این قرار است:

جدول ۲: انواع باهم آیی های موجود در سوره مؤمنون

ردیف	شماره آیه	كلمات باهم آیند	معنا	نوع رابطه
۱	۳۵	ثُرَاباً، عِظَاماً	خاک، استخوان	قابل مکمل - با
۲	۱۴	الثُّطْفَةُ، عَلْقَةٌ	نطفه، علقه	جزءوازگی - بی

رباطه جنسی - با	پیامبر، مرد	رَسُولًا، رَجُلٌ	۳۸، ۳۲	۳
رباطه جنسی - با	عصاره ای از گل	سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ	۱۲	۴
جزء واژگی - بی	خون بسته، چیزی شبیه گوشت جویده شده	الْعَلَقَةَ، مُضَعَّةً	۱۴	۵
رباطه جنسی - با	انسان، نطفه	إِلَانْسَانٌ، نُطْفَةٌ	۱۳، ۱۲	۶
عضو واژگی - با	انسان، استخوان، گوشت	إِلَانْسَانٌ، الْعِظَامُ، لَحْمًا	۱۴	۷
هم معنایی مطلق - بی	ما، ما	نَا، تَحْسُنٌ	۸۳	۸
هم معنایی تقریبی - با	خداء، معبد	اللَّهُ، إِلَهٌ	۹۱، ۲۳، ۳۲	۹
شمول معنایی - با	انسان، مرد	بَشَرٌ، رَجُلٌ	۲۴، ۲۵	۱۰
عضو واژگی - با	باغ ها، درختان خرما	جَنَّاتٍ، تَعْجِيلٍ	۱۹	۱۱
هم معنایی تقریبی - با	پروردگار، معبد، خدا	رَبٌّ، إِلَهٌ، اللَّهُ	۹۳، ۹۱، ۱۱۶، ۱۱۷، ۲۳، ۲۶	۱۲
تقابیل مکمل - بی	آسمان ها و زمین	السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُ	۷۱	۱۳
تقابیل مدرج - با	خاشuan، روی گردانان	خَاشِعُونَ، مُعْرِضُونَ	۳، ۲	۱۴
تقابیل مکمل - بی	نهان و آشکار	الْغَيْبُ وَ الشَّهَادَةُ	۹۲	۱۵
تقابیل مکمل - بی	می میرانیم و زندہ می کنیم	نَمُوتُ وَ نَحْيَا	۳۷	۱۶
تقابیل مکمل - بی	شب و روز	اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ	۸۰	۱۷
تقابیل مدرج - بی	رستگار می شوند، کافران	يُفْلِحُ، الْكَافِرُونَ	۱۱۷	۱۸
تقابیل واژگانی - بی	پناه می دهد، نیاز به پناه ندارد	يُجِيرُ وَ لَا يَجِارُ	۸۸	۱۹
تقابیل مدرج - با	ایمان می آورند، شرک می ورزند	يُؤْمِنُونَ، يُشْرِكُونَ	۵۹، ۵۸	۲۰
تقابیل ضمی - با	موسی، فرعون	موسى، فِرَعَوْن	۴۶، ۴۵	۲۱
رباطه جنسی - بی	نطفه، علله	النُّطْفَةَ، عَلَّةً	۱۴	۲۲

رابطه جنسی - با	عصاره، گل	سُلَالَةٌ، طِينٌ	۱۲	۲۳
رابطه مکانی بالاتری - بی	بالای سرتان، هفت راه	فَوْقُكُ، سَيْعَ طَرَائِقَ	۱۷	۲۴
رابطه مکانی درونی - با	نطفه، جایگاه مشخص	نُطْفَةً، قَرَابٍ مَكْيَنٍ	۱۳	۲۵
رابطه جنسی - بی	خون بسته، چیزی شبیه گوشت جویده شده	الْعَلَقَةَ، مُضْغَةً	۱۴	۲۶
رابطه جنسی - با	انسان، عصاره ای از گل	الإِنْسَانُ، سُلَالَةٌ مِنْ طِينٍ	۱۲	۲۷
رابطه جنسی - بی	چیزی شبیه گوشت جویده شده، استخوان	الْمُضْغَةُ، عِظَامًا	۱۴	۲۸
رابطه جنسی - با	انسان، گل	الإِنْسَانُ، طِينٌ	۱۲	۲۹
رابطه جنسی - بی	خاک و استخوان	ثُرَابًا وَ عِظَامًا	۸۲	۳۰
رابطه جنسی - با	انسان، نطفه	الإِنْسَانُ، نُطْفَةً	۱۳، ۱۲	۳۱
رابطه جنسی - با	روغن زیتون، درختی از طور سینا	بِالدُّلْهِنِ، شَجَرَةً مِنْ طُورِ سِينَاء	۲۰	۳۲
رابطه جنسی - با	نان خورش، درختی از طور سینا	صِبَغٌ، شَجَرَةً مِنْ طُورِ سِينَاء	۲۰	۳۳
رابطه جنسی - با	انسان، خاک	بَشَرًا، ثُرَابًا	۳۵	۳۴
رابطه علی - با	قطع‌ زیان کار هستید، اطاعت کردید بشر را	لَخَاسِرُونَ، أَطْعُتُمْ بَشَرًا	۳۴	۳۵
رابطه علی - با	ناله سر می‌دهند، به خاطر عذاب	يَجْرِيُونَ، بِالْعَذَابِ	۶۴	۳۶
رابطه علی - با	از راه منحرف هستند، به آخرت آخرت ایمان ندارند	لَنَا كِبُونَ، لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ	۷۴	۳۷
شمول معنایی - با	درخت، طور سینا	شَجَرَةً، طُورِ سِينَاء	۲۰	۳۸
تقابل مدرج - با	منحرف، راست	نَاكِبُونَ، مُسْتَقِيمٌ	۷۴، ۷۳	۳۹

۴۰	۱۰۰	أَعْمَلُ، تَرَكْثُ	عمل می کنم، ترک کردم	قابل مدرج - با
۴۱	۱۰۰	بَرَّخٌ، يَوْمٌ يُعْشَوْنَ	برخ، روزی که برانگیخته می شوند (قیامت)	باهم آیی - با
۴۲	۱۰۳، ۱۰۲	تَقْلِتَ، خَتَّتَ	سنگین است، سبک است	قابل مدرج - با
۴۳	۱۰۳، ۱۰۲	الْمُفْلِحُونَ، حَسَرُوا	رستگاران، زیان کردن	قابل مدرج - با
۴۴	۱۱۰	أَنْسَوَا، ذَكَرَ	غافل کردن، یاد کردن	قابل مدرج - با
۴۵	۱۸	السَّمَاءُ، الْأَرْضُ	آسمان، زمین	قابل مکمل - با
۴۶	۳۳	الآخِرَةُ، الدُّنْيَا	آخرت، دنیا	قابل مکمل - با
۴۷	۴۳	تَسِيقُ، يَسْتَجِرُونَ	پیشی گرفتن، تأخیر انداختن	قابل مدرج - با
۴۸	۱۹	جَنَاتٍ، أَعْنَابٍ	باغ ها، درختان انگور	عضو واژگی - با
۴۹	۱۹	جَنَاتٍ، فَوَّاكِهُ، تَخْيلٍ، أَعْنَابٍ	میوه ها، درختان خرما، درختان انگور	عضو واژگی - با
۵۰	۲۸	أَنْتَ، كَ	تو، تو	هم معنایی مطلق - با
۵۱	۵۲	أَنَا، يِ	من، من	هم معنایی مطلق - با
۵۲	۶۱	أَوْشَكَ، هُمْ	آنان، آن ها	هم معنایی مطلق - با
۵۳	۶۶	كُمْ، ثُمْ	شما، تان	هم معنایی مطلق - با
۵۴	۷۷	بَابَا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ	دری از عذاب سخت	جزء واژگی - بی
۵۵	۱۴، ۱۲	الإِنْسَانُ، الْأَنْفَفَةُ	انسان، نطفه	رابطه جنسی - با
۵۶	۱۴، ۱۲	الإِنْسَانُ، عَلَقَةً	انسان، خون بسته	رابطه جنسی - با
۵۷	۱۴، ۱۲	الإِنْسَانُ، مُضْغَةً	انسان، چیزی شیوه گوشت جویده شده	رابطه جنسی - با
۵۸	۱۴، ۱۲	الإِنْسَانُ، عِظَامًا	انسان، استخوان	جزء واژگی - با
۵۹	۲۱	بُطُونِ الْأَنْعَامِ	شکم های چهارپایان	جزء واژگی - با
۶۰	۱۰۱، ۱۰۰	نُفُخَ فِي الصُّورِ، يَوْمٌ يُعْشَوْنَ	دمیده شد در صور، روزی که برانگیخته می شوند	جزء واژگی - با
۶۱	۱۰۴، ۱۰۳	النَّارُ، جَهَنَّمُ	آتش، جهنم	شمول معنایی - با
۶۲	۹۷	هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ	وسوسه های شیطان ها	جزع واژگی - بی

رابطه استنادی - بی	خدا بهترین آفرینندگان است	الله أَحْسَنُ الْحَاكِمَيْنَ	۱۴	۶۳
رابطه استنادی - بی	تو بهترین فرود آورندگانی	أَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزَلِيْنَ	۲۹	۶۴
رابطه استنادی - بی	قطعًا من به آن چه انجام می دهید دانایم	إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلَيْمٌ	۵۱	۶۵
رابطه استنادی - بی	امت شما امت واحدی است	أَنْتُكُمْ أَمَّةً وَاحِدَةً	۵۲	۶۶
رابطه استنادی - بی	و او بهترین روزی دهنده است	وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِيْنَ	۷۲	۶۷
رابطه استنادی - بی	پروردگار عرش بزرگ	رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ	۸۶	۶۸
رابطه استنادی - بی	و تو بهترین رحم کننده ای	وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِيْنَ	۱۱۸، ۱۰۹	۶۹
رابطه استنادی - بی	خداؤند فرمذروای حق است	الله الْمَلِكُ الْحَقُّ	۱۱۶	۷۰
رابطه استنادی - بی	خدایی جز او نیست پروردگار عرش کریم	لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ	۱۱۶	۷۱
رابطه مکانی - با	زمین، آسمان، آب	الْأَرْضُ، السَّمَاءُ، مَاءٌ	۱۸	۷۲
باهم آبی - با	موسی، هارون	مُوسَى، هَارُون	۴۵	۷۳
هم معنایی تقریبی - با	نشانه ها، برهان روشن	آیات، سُلْطَانٌ مُّبِيْنٌ	۴۵	۷۴
باهم آبی - با	موسی، کتاب	مُوسَى، كِتَاب	۴۹	۷۵
رابطه نیاز - بی	گوشت، استخوان ران پوشاندیم	لَحْمًا، فَكَسَوْنَا العِظَامَ	۱۴	۷۶
رابطه نقشی - بی	انجام دهنده ای، برای زکات	فَاعْلَوْنَ، لِلرَّكَاتِ	۴	۷۷
شمول معنایی - با	بهشت ها، میوه ها	جَنَّاتٍ، فَوَّاكِهُ	۱۹	۷۸
جزء واژگی - با	بدبختی، گمراهی	شِقْوَتُ، ضَلَالٍ	۱۰۶	۷۹
جزء واژگی - با	نوح، قومه	نُوحاً، قَوْمٍ	۲۳	۸۰
هم معنایی تقریبی - با	بیامرز، رحم کن	إِغْرِيْر، إِرْحَمٌ	۱۱۸، ۱۰۹	۸۱
جزء واژگی - با	رستگاران، صبر کردند	الْفَائزُونَ، صَبَرُوا	۱۱۱	۸۲
شمول معنایی - با	نیاکان، انسان	يَا بَنَّا الْأُلُوْيَنَ، بَشَرٌ	۲۴	۸۳

شمول معنایی - با	روزی، قسمتی از روزی	بیوْمًا، بَعْضَ يَوْمٍ	۱۱۳	۸۴
شمول معنایی - با	همه، یک جفت	كُلُّ، زَوْجِينِ اثْتَنِينِ	۲۷	۸۵
باهم آیی - بی	عهدشان، رعایت کنندگان	عَهْدِهِمْ، رَاعُونَ	۸	۸۶
رابطه مکانی - بی	آسمان، آب	السَّمَاءُ، مَاءُ	۱۸	۸۷
باهم آیی - بی	آسمان ها و زمین	السَّمَوَاتُ وَ الْأَرْضُ	۷۱	۸۸
رابطه مکانی بالاتری - بی	گوش، چشم ها، قلب	السَّمَعُ وَ الْأَبْصَارُ وَ الْأَفْدَةُ	۷۸	۸۹
باهم آیی - بی	شب و روز	اللَّيلُ وَ النَّهَارُ	۸۰	۹۰

- تحلیل و بررسی

گفته شد باهم آیی یکی ازویژگی های هر زبان است که به ویژه در شکل دهی نظام واژگانی و نحوی زبان نقشی مهم را ایفا می کند. همان گونه که مشاهده شد، زبان قرآن نیز به خوبی از این پدیده برای بیان مفاهیم مختلف استفاده کرده است. در جدول ۱ تعداد ۱۸۶ و در جدول ۲ تعداد ۹۰ گزینه وجود دارد. کلمات باهم آیند بسامد وقوع نسبتاً خوبی با هم دارند. برای اثبات این مقوله تعدادی از کلمات با هم آیند استخراج شده از سوره های حج و مؤمنون به طور تصادفی انتخاب شدند سپس در کل قرآن شمارش شدند نتایج آن را در جدول شماره ۳ مشاهده می کنید:

جدول ۳: شمارش بسامدی تعدادی از کلمات هم آیند سوره های حج و مؤمنون در کل قرآن

کلمات باهم آیند	زمین	آسمان و شب	اللیل و النهار	الحق و باطل	الصلاة و الزرگاۃ	والذین آتیوا و نماز و زکات	ماء و آسمان	الذیان	حیات و زندگی	شر و خیر:
تعداد	۱۸۱	۵۱	۱۳	۲۶	۵۳	۲۵	۶۱	۱۰	دینا	آسمان

همان گونه که مشاهده می شود، شمارش تعداد وقوع کلمات باهم آیند منتخب، نشان دهنده بسامد وقوع بالای این کلمات است. این نتیجه صحه بر درستی استخراج این کلمات است. البته از میان ۲۰ رابطه معنایی بالقوه موجود تنها ۱۴ رابطه در کلمات باهم آیند سوره حج در جدول ۱ و در سوره مؤمنون تنها ۱۲ رابطه که نتایج آن در جدول ۲ مشاهده می شود در واقع رابطه ترتیبی و خاص که در سوره حج می باشد در سوره مؤمنون یافت نشد.

جدول ۴: تعداد روابط معنایی کلمات هم‌آیند سوره حجّ

نوع رابطه	شمول معنایی	جزء‌واژگی	قابل معنایی	عضو واژگی	هم معنایی	رابطه جنسی	رابطه مکانی
تعداد	۱۹	۱۴	۳۳	۵	۱۰	۱۲	۱۵
نوع رابطه	علی	اسنادی	رابطه خاص	رابطه نیاز	باهم آیی	رابطه نقشی	رابطه ترتیبی
تعداد	۶	۴۵	۴	۲	۱۵	۳	۲

جدول ۵: تعداد روابط معنایی کلمات هم‌آیند سوره مؤمنون

نوع رابطه	شمول معنایی	جزء‌واژگی	قابل معنایی	عضو واژگی	هم معنایی	قابل	رابطه جنسی	رابطه مکانی
تعداد	۷	۱۰	۴	۹	۱۸	۱۷	۵	۵
نوع رابطه	علی	اسنادی	رابطه خاص	رابطه نیاز	باهم آیی	رابطه نقشی	رابطه ترتیبی	رابطه
تعداد	۳	-	۹	۶	۱	۱	۱	-

همان گونه که مشاهده شد، در سوره حجّ ۱۸۶ و در سوره مؤمنون ۹۰ رابطه باهم‌آیی استفاده شده است. در این میان در سوره حجّ، رابطه اسنادی و مؤمنون، تقابل معنایی بالاترین تعداد وقوع را به خود اختصاص داده است که تقابل معنایی خود به هفت قسمت تقسیم می‌شود که بیشترین نوع تقابل، تقابل معنایی مدرج و بعد از آن به ترتیب؛ تقابل مکمل، ضمنی و واژگانی است و از سه نوع تقابل جهتی، دوسویه، رابطه‌ای در سوره مؤمنون یافت نشد و در واقع تقابل معنایی در سوره حجّ از میان هفت مورد بیشترین تقابل معنایی از نوع مکمل و بعد از آن به ترتیب مدرج، دوسویه، جهتی، واژگانی و رابطه‌ای است. و از نوع تقابل جهتی و ضمنی در سوره حجّ یافت نشد. از نظر میزان فاصله بین دو جزء باهم‌آیند، مشاهده شد که بیشتر صورت‌ها در سوره حجّ ۱۰۰ باهم‌آیند به صورت‌یی فاصله و ۸۶ مورد با فاصله است و در سوره مؤمنون ۳۱ باهم‌آیند به صورت‌یی فاصله و ۵۹ باهم‌آیند به صورت با فاصله است که در واقع در سوره حجّ باهم‌آیی بی فاصله و در سوره مؤمنون باهم‌آیی با فاصله بیشترین بسامد را دارد. که نتایج آن در جدول ۶، قابل مشاهده است:

جدول ۶: تعداد باهم آیی های فاصله دار و بدون فاصله سوره حج

تعداد	باهم آیی بدون فاصله	باهم آیی با فاصله
۱۰۰	۸۶	

جدول ۷: تعداد باهم آیی های فاصله دار و بدون فاصله سوره مؤمنون

تعداد	باهم آیی بدون فاصله	باهم آیی با فاصله
۳۱	۵۹	

با بررسی های انجام شده در این دو سوره در واقع این نکته ثابت می شود که یکی از مهم‌ترین ابزار انسجام متن در سطح واژگانی، پدیده باهم آیی است. مسلماً با بررسی کل قرآن نتایج را می‌توان با قطعیتی بیشتر بیان نمود.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

نتیجه‌گیری

باهم آیی مجموعه بافت‌هایی است که هر واژه در آن‌ها به کار می‌رود. باهم آیی از مباحث بنیادین زبان‌شناسی است که بیانگر وجود تناسب و رابطه معنایی میان واژگان است و با واژه‌شناسی و معناشناسی ارتباط ناگستینی دارد. در این صورت، به دلیل کاربرد زیاد برخی از جفت واژه‌ها با یکدیگر، وقتی یکی از آن دو واژه در بافت زبانی مشاهده می‌شود، انتظار می‌رود که واژه‌دیگر نیز در همان بافت و در کنار آن واژه ذکر شود و یا دست کم واژه دیگر ناخودآگاه در ذهن تداعی شود.

با انجام این پژوهش کلمات باهم آیند بسامد وقوع نسبتاً خوبی با هم دارند. در سوره حج ۱۸۶ و در سوره مؤمنون ۹۰ رابطه باهم آیی استفاده شده است که در مجموع ۲۷۶ رابطه باهم آیی می‌باشد. در این میان در سوره حج، رابطه اسنادی و مؤمنون، تقابل معنایی بالاترین تعداد وقوع را به خود اختصاص داده است که تقابل معنایی خود به هفت قسمت تقسیم می‌شود که بیشترین نوع تقابل، تقابل معنایی مدرج و بعد از آن به ترتیب؛ تقابل مکمل، ضمنی و واژگانی است و از سه نوع تقابل جهتی، دوسویه، رابطه‌ای در سوره مؤمنون یافت نشد و در واقع تقابل معنایی در سوره حج از میان هفت مورد بیشترین تقابل معنایی از نوع مکمل و بعد از آن به ترتیب مدرج، دوسویه، واژگانی و رابطه‌ای است. و از نوع تقابل جهتی و ضمنی در سوره حج یافت نشد. از نظر میزان فاصله بین دو جزء باهم آیند، مشاهده شد که بیشتر صورت‌ها در سوره حج ۱۰۰ باهم آیند به صورت بی فاصله و ۸۶ مورد با فاصله است و در سوره مؤمنون ۳۱ باهم آیند به صورت بی فاصله و ۵۹ باهم آیند به صورت با فاصله است که در واقع در سوره حج باهم آیی بی فاصله و در سوره مؤمنون باهم آیی با فاصله فزون‌ترین بسامد را دارد کلمات باهم آیند استخراج شده و این نکته حائز اهمیت است که در سوره حج، باهم آیی بی فاصله تقریباً سه برابر باهم آیی بی فاصله در سوره مؤمنون می‌باشد و باهم آیی با فاصله در

سوره حج بیشتر از باهم آیی با فاصله سوره مؤمنون است. شایان ذکر است با بررسی به عمل آمده برخی از واژگان این دو سوره به صورت متناوب در کل قرآن تکرار شده است مانند: صَلَةُ الْزَّكَاةِ، مَاءِ السَّمَاءِ، حَيَاةُ الدُّنْيَا، الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ. با اهمیت است که واژه «بی فاصله» و «با فاصله» به ترتیب به صورت تخفیف یافته «بی» و «با» نگاشته می شود.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتوال جامع علوم انسانی

منابع و مأخذ

۱- قرآن کریم.

۲- اخلاقی، الهام، سید حسین سیدی (۱۳۹۱)، «تحلیل باهم آیی واژگان در قرآن کریم (مطالعه موردی: سوره بقره)»، *مطالعات قرآنی و روایی، پاییز و زمستان*، ش ۲، صص ۲۹-۹.

۳- افراشی، آزیتا (۱۳۷۸)، «نگاهی به مسئله باهم آیی واژگان»، *مجله زبان و ادب، بهار و تابستان، شماره‌های ۷ و ۸*، صص ۷۳-۸۱.

۴- ایزانلو، علی (۱۳۸۴)، *توضیف و بررسی شبکه معنایی واژگان فارسی*، پایان نامه کارشناسی ارشد زبان‌شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه فردوسی مشهد.

۵- باطنی، محمد رضا (۱۳۴۸)، *توضیف ساختمان دستوری زبان فارسی*، تهران: نشر نو.

۶- —————، (۱۳۷۳)، *زبان و تفکر، مجموعه مقالات زبان شناسی، چاپ پنجم*، تهران: فرهنگ معاصر.

۷- بهرامپور، ابوالفضل (۱۳۸۷)، *ترجمه کامل قرآن کریم*، تهران: سازمان دار القرآن الکریم.

۸- پناهی، ثریا (۱۳۸۱)، «فرایند باهم آیی و ترکیبات باهم آیند در زبان فارسی»، *زبان و ادبیات نامه فرهنگستان، بهار*، ش ۱۹، صص ۱۹۹-۲۱۱.

۹- پهلوان نژاد، محمد رضا، علیرضا سزاوار (۱۳۸۷)، «معناشناسی قرآن (مطالعه موردی: سوره جمعه)»، *قبسات*، زمستان، دوره ۱۳، شماره ۵۰، صص ۱۰۳-۱۰۷.

۱۰- ذوالفاری، اختر (۱۳۹۵)، *بررسی عناصر دستوری و لغوی ایجاد انسجام متن در سوره قیامت بر اساس دیدگاه نقش گرای هلیمی*، *مجموعه مقالات سومین همایش ملی اعجاز قرآن کریم*، صص ۱-۲۰.

۱۱- رسام، میر محمد حسین (۱۳۷۵)، *طرح فرهنگی بافتی افعال فارسی*، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران.

۱۲- سیدی، سید حسین (۱۳۹۲)، «درآمدی بر زیبایی شناسی تکرار حروف در نظم اهنگ درونی آیات قرآن»، *پژوهش‌های قرآنی*، بهار، سال ۱۹، شماره ۱، پیاپی، صص ۳۹-۵۱.

- ۱۳- سیدی، سید حسین، الهام اخلاقی (۱۳۹۱)، «تحلیل رابطه باهم آیی و ازگان در قرآن کریم (مطالعه موردنی: سوره بقره)»، نیمسال نامه مطالعات قرآنی و روایی، پاییز و زمستان، سال اول، شماره ۲، صص ۲۹-۹.
- ۱۴- شریفی، شهلا، مجتبی نامور (۱۳۹۲)، «تقسیم بندی جدید انواع باهم آیی و ازگانی با در نظر گرفتن ویژگی فرامتنی در شکل گیری انواع باهم آیی»، مجله زبان شناسی و گویش های خراسان، ش. ۷.
- ۱۵- شهریاری، زهرا (۱۳۷۸)، محدودیت باهم آیی و ازگان، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران.
- ۱۶- صفوی، کورش (۱۳۸۴)، فرهنگ توصیفی معنی شناسی، تهران: فرهنگ معاصر.
- ۱۷- _____، (۱۳۸۷)، درآمدی بر معناشناسی، تهران: انتشارات سوره مهر.
- ۱۸- عبدالمجيد، خلیل (۱۹۹۸)، البیع بین البالغة العربية و اللسانیات النصیة، الهيئة المصرية العامة للكتاب.
- ۱۹- فروزنده، مسعود، امین بنی طالبی (۱۳۹۳)، «ابزارهای آفریننده انسجام متنی و پیوستار بلاغی در ویس و رامین»، مجله شعر پژوهی دانشگاه شیراز، س. ۶، ش. ۲.
- ۲۰- محمد، ع. (۲۰۰۷)، علم لغة النص، الطبعة الاولى، القاهرة: مكتبة الآداب.
- ۲۱- مسبوق، سید مهدی، شهرام دلشداد (۱۳۹۵)، «تحلیل انسجام و هماهنگی انسجامی در مقامه مضیریة بدیع الزمان همدانی»، جستارهای زبانی، ش. ۱ (پیاپی ۲۹).
- ۲۲- میرزایی حسینی، سید محمود، محمد فرهادی (۱۳۹۵)، «عوامل انسجام متنی در سوره نوح»، فصلنامه علمی - پژوهشی پژوهش های زبان شناختی قرآن، سال پنجم، شماره اول (پیاپی)، بهار و تابستان.
- ۲۳- یارمحمدی، لطف الله (۱۳۸۳)، گفتگو شناسی رایج و انتقادی، تهران: انتشارات هرمس.
- 24- Carroll. David. W. (2008), psychology&language. thomsonwadsworth.
- 25- Cruse. G. (1986), Lexical Semantics, Cambridge: Cambridge university press.
- 26- Firth , j. r. Modesof Meaning, in J.R. Firth (1967), Paper in Linguistics, London: oxforduniversity press.

- 27- Fromkin, v. & rodman, r. & Hyams (2003), N. An introduction to language (7 thed), Thompson heilne.
- 28- Haliday, M. A. K. & Hasan, R. (1978), cohesion in English London: longman.
- 29- Lyns, I., Lingusitic Semantics an Introduction (2013), Cambridge University Press.
- 30- Sinclair, J. M. (1995), English Collocatians, London: Harper Collins Publisher.
- 31- Yule, G. (2006), The study of Language, (3 thed), Cambridge: Cambridge University Press.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی